

Kállai Gyula ismét Varsóban

A szejm elnökségének vendégeként lengyelországi hivatalos baráti látogatáson tartózkodó magyar parlamenti küldöttség Kállai Gyula, az MSZMP PB tagja, az országgyűlés elnöke vezetésével a csütörtöki napot Poznańban és környékén töltötte. A delegáció kíséretében volt József Tejchma, a LEMP PB tagja, a KB titkára. Ott volt Németh Béla, hazánk varsói nagykövete is.

A küldöttség reggel a város legnagyobb ipari üzemébe, a csehszlovákiai vas- és fém-művekbe ment. A 15 ezer dolgozót foglalkoztató gyár hajómotorjai és vasúti kocsijai az ország határain túl is ismertek.

Ezután a 45 kilométerre levő Racotban — a lengyel Bábólnán — a híres lőtegyérszítőtelep megtekintése következett.

Küldöttségünk a kora délutáni órákban megismerkedett a maniecki állami gazdasággal, majd visszatért Poznańba és megnézte a műemlékekben gazdag óvárost.

Kétnapos vidéki körútnak befejeztével, csütörtökön este Poznańból különrepülőgépen visszaérkezett Varsóba a magyar országgyűlés küldöttsége.

Orvostudományi Egyetem

Nagyon fontos a jó felkészítés

Felelősségteljes, tartalmas és rendkívül élénk vita bontakozott ki az orvostudományi egyetem pártbizottságának tegnapi tartott párttervezetén. Az Apáthy kollégiumban rendezett közel nyolcórás eszmecsere 25 felszólalás hangzott el.

A résztvevők, akik között több egyetemi vezető szerepelt — felszólaltak egyebek között dr. Szekeres László, dr. Szontágh Ferenc, dr. Csillik Bertalan, dr. Julecs Miklós egyetemi tanár, dr. Tóth Károly rektor, dr. Deák Ferenc gazdasági igazgató, valamint a megyei és városi pártbizottság nevében is dr. Medve László, az MSZMP KB munkatársa — őszintén és bátran elemezték az egyetemi élet leglényesebb problémáit, a tennivalókat és a feladatokat.

Az értekezlet alapötösát a küldöttekhez előzetesen eljuttatott írásos beszámoló biztosította — dr. Cserháti István, az egyetemi pártbizottság titkára szóbeli kiengesztelést fűzött a jelentéshez — a problémákra, hiányosságokra és az elvégzendő feladatokra koncentráltó összeállításával. A felszólalók közül ezzel kapcsolatban néhányan bírálták is a beszámolót, rámutatva, hogy többet beszélhetett volna az eredményekről.

Az értekezlet, amelyen az orvosegyetem 283 kommunista dolgozójának 79 küldötte vett részt és elnökségében helyet foglalt dr. Ozvaid Imre, az MSZMP városi bizottságának titkára és dr. Koncz János, a Csongrád megyei pártbizottság osztályvezetője is, az oktatással kapcsolatban mindenekelőtt a gyakorlati képzés fontosságát hangoztatta. Rámutatott, hogy a tárgyi feltételek nem mindenben felelnek meg a követelményeknek. A felszólalók azonban azt is hangsúlyozták, hogy a jelenlegi körülmények között is lehet hatékonyabban, eredményesebben és gyakorlatiasabban oktatni.

Nagy szerepet kapott a vitában a párt és a munkásosztály vezető szerepének kérdése, s ezzel kapcsolatban a munkás-paraszt származású fiatalok egyetemi munkája. Az írásos beszámoló és a felszólalások egyaránt és egyöntetűen hangsúlyozták a felkészítés, az egyetemi előtti középiskolai munka fontosságát. A fizikai dolgozók gyerekeinek segítésében természetesen az egyetemnek is megvannak a maga feladatai, egyrészt abban, hogy ezek a fiatalok elvégezzék az egyetemet, másrészt abban, hogy tanulmányaik befejezése után a legtehetségesebbek továbbra is az egyetemen maradjanak.

Szó esett a tanácskozáson egyebek közt a világnézet neveléséről, hangsúlyozva, hogy nem elég szoros a kapcsolat az oktatók és a hallgatók között, s ez a hatékonyság akadály: tudománypolitikai kérdésekről; a végzetek munkába állításának pályázati rendszeréről; a betegellátásról, a nők problémáiról — az egyetemen dolgozók 64 százaléka nő.

Vita után megválasztották a 31 tagú új pártbizottságot és a városi párttervezetet küldötteit. Az orvosegyetemi pártbizottság titkára ismét dr. Cserháti István lett.

A kongresszusi irányelvek minden állítása mögött ott van a tények fedezete. Milyen tények bizonyítják pl. a nemzetközi antiimperialista összefogás erősödését? Kiindulva abból, hogy ennek az összefogásnak a magva a kommunista és munkáspártok tömörülése, elsősorban a mozgalomban kell körülnéznünk. S akkor kiderül, hogy a testvérpártok tavaly júniusi nemzetközi tanácskozása óta a kommunisták világszerte nagyobb akcióegységben lépnek fel a közös ellenséggel szemben, mint korábban. A szocialista országok pártjai egyebek között az európai biztonságról vitott harcban egyeztettek nézeteiket és akciókat, s ennek eredményeként az európai biztonsági konferencia előkészítése jelentősen előrehaladt. Több fejlett tőkés országban működő párt az indokínai amerikai agresszió elleni tennivalókat beszélt meg a Párizs környéki Ivryben, s elhatározásukat számos nagyszabású tömegmegmozdulás követte. Afrikai és latin-amerikai pártok szintén lépéseket tettek harcuk jobb koordinálására. Ez egyrészt az egysegítőreklímák erősödését mutatja, másrészt azt, hogy a nemzetközi kommunista mozgalom — éppen az egység megerősítésével — az imperializmus elleni közös harcra összpontosíthatja figyelmét.

A szocialista világrendszer is összehangoltabban cselekszik a nemzetközi küzdőterén, mint néhány évvel ezelőtt. A Varsói Szerződés tagállamai rendszeresen egyeztetik politikájukat, s ez tette lehetővé az ún. budapesti felhívás, majd memorandum kiadását, vagyis az európai biztonságról vitott harcban a kezdeményezés megőrzését.

A kapitalizmus fellegváraiban, a fejlett tőkés országokban is több jel mutatja az összefogás erősödését. Az Egyesült Államokban tavaly mintegy 5600 sztrájk zajlott le, közöttük a legfontosabb a General Electric 50 000 munkásának munkabeszüntetése, amely 150 gyárra terjedt ki. A különböző szövetségekre tartozó szakszervezetek akcióegységének köszönhető, hogy az akció a sztrájkolók győzelmével végződött. A monopóliellenes összefogást célozta a Szakszervezeti Akciószövetség megalakulása is. De hozhatnánk olasz példákat is: a dolgozók egységének hatalmas ereje nyilvánult meg a monopóliumok bérpolitikája elleni sikeres harcban.

Az indokínai és a közel-keleti agresszióval szemben kiszélesedett a haladó erők közös harca. A kambodzsai intervenció például világszerte minden eddiginél nagyobb tiltakozást váltott ki. S bár napjainkban súlyos bonyodalmak osztrák meg az antiimperialista erőket a Közép-Keleten, az agresszorok nem képesek győzedelmeskedni a szabadságukért és jogaikért küzdő arab népeken, amelyek — s itt van ismét az összefogás jelentősége — a haladó erők nemzetközi támogatását élvezik.

Az erőfeszítések egyesítésének hasznos fóruma a békevilágmozgalom. Mind több csoportosulás, szervezet kíván csatlakozni ahhoz a mozgalomhoz, amelyben a legkülönbözőbb társadalmi helyzetű, pártállású, nemzetiségű emberek egyesít a béke akarata, s ezen az alapon milliók és milliók cselekszenek, s mozgósítanak újabb milliókat.

A három nagy antiimperialista erő — a szocialista világrendszer, a nemzetközi munkásosztály és a nemzeti felszabadító harc —, valamint a világot átfogó békemozgalom — ha nem is mindenütt zavartalan és ellentmondások nélküli — összefogásának erősödése meggyőzően teszi a kongresszusi tézisek megállapítását: „... szélesedett az antiimperialista harc bázisa és résztvevőinek köre. Fokozódott az imperializmus, elsősorban az amerikai imperializmus elszigetelődése.”

PÁLOS TAMÁS

A vidéki folyóiratok szerkesztői Szabolcs-Szatmárban

A nyírségi ős rendezvénysorozat keretében tartották meg csütörtökön Nyíregyházán a vidéki folyóiratok szerkesztőinek országos találkozóját. A dr. Molnár János művelődésiügyi miniszterhelyettes részvételével megnyílt tanácskozáson dr. Gulyás Emília, a Szabolcs-Szatmár megyei tanács végrehajtó bizottságának elnök-

Erősödő egység

A X. pártkongresszus irányelvei hiteles világképet tárnak a nyilvánosság elé. Abból indul ki, hogy éles harc folyik a haladás és a reakció, a szocializmus és az imperializmus erői között. „Ez a küzdelem — olvashatjuk a dokumentumban — az egész világon, a társadalom életének valamennyi fő területén — a gazdaságban, a politikában, az ideológiai és a kulturális életben — egyaránt folyik.”

E harc állásának megítéléséhez, a szembenálló felek helyzetének, erejének, tevékenységének áttekintéséhez szükséges. Az irányelvek megállapítják, hogy a barikádnak a szocializmus és a béke felé eső oldalán a fő erő a szocialista világrendszer, amelynek tagjai — a Szovjetunió, a szocialista országok — szakadatlanul növelik gazdasági, társadalmi, politikai és katonai erejüket. Legfontosabb szövetségesük a nemzetközi munkásosztály, amely „mind kiterjedtebb és céltudatosabb harcot folytat a monopóliumokkal szemben”. A barikád ezen oldalának szerves része a nemzeti felszabadító mozgalom, amely a gyarmatosítás minden formájának felszámolásáért lép fel.

S kik állnak a másik oldalon? Az irányelvek kifejezésével élve: „a világimperializmus és fő ereje, az amerikai imperializmus”, amely „fegyverrel, gazdasági és politikai nyomással igyekszik fenntartani reakciós rendszerét és befolyási övezeteit, s meggátolni a haladást.”

A két erő összehasonlításakor az irányelvek nem hallgatják el, hogy az imperializmus elérhet átmeneti sikereket. A kérdés azonban az: vajon meg tudja-e oldani a kapitalista rendszer kibékíthetetlen ellentmondásait, ki tudja-e jutni a politikai válságból? Erre a válasz egyértelmű — nem. Ha tehát a forradalmi erők, egyes osztagaik nehézségei ellenére is, egyre nagyobb erővel és szélesebb fronton támadnak, az imperializmus pedig sorozatos — helyenként és átmenetileg hatásos — ellentámadási kísérleteivel sem tudja megváltoztatni az erőviszonyokat, akkor a végső következtetés csak az lehet, amelyet a Központi Bizottság így fogalmazott: „A világ fejlődésének fő irányát... mindinkább a szocializmus, a haladás, a nemzeti függetlenség erői határozzák meg”.

Ez a logikája annak a gondolatmenetnek, amely elvezetett a bevezetőben említett teljesen hiteles világképhez.

A kongresszusi irányelvek minden állítása mögött ott van a tények fedezete.

Milyen tények bizonyítják pl. a nemzetközi antiimperialista összefogás erősödését?

Kiindulva abból, hogy ennek az összefogásnak a magva a kommunista és munkáspártok tömörülése, elsősorban a mozgalomban kell körülnéznünk. S akkor kiderül, hogy a testvérpártok tavaly júniusi nemzetközi tanácskozása óta a kommunisták világszerte nagyobb akcióegységben lépnek fel a közös ellenséggel szemben, mint korábban. A szocialista országok pártjai egyebek között az európai biztonságról vitott harcban egyeztettek nézeteiket és akciókat, s ennek eredményeként az európai biztonsági konferencia előkészítése jelentősen előrehaladt. Több fejlett tőkés országban működő párt az indokínai amerikai agresszió elleni tennivalókat beszélt meg a Párizs környéki Ivryben, s elhatározásukat számos nagyszabású tömegmegmozdulás követte. Afrikai és latin-amerikai pártok szintén lépéseket tettek harcuk jobb koordinálására. Ez egyrészt az egysegítőreklímák erősödését mutatja, másrészt azt, hogy a nemzetközi kommunista mozgalom — éppen az egység megerősítésével — az imperializmus elleni közös harcra összpontosíthatja figyelmét.

A szocialista világrendszer is összehangoltabban cselekszik a nemzetközi küzdőterén, mint néhány évvel ezelőtt. A Varsói Szerződés tagállamai rendszeresen egyeztetik politikájukat, s ez tette lehetővé az ún. budapesti felhívás, majd memorandum kiadását, vagyis az európai biztonságról vitott harcban a kezdeményezés megőrzését.

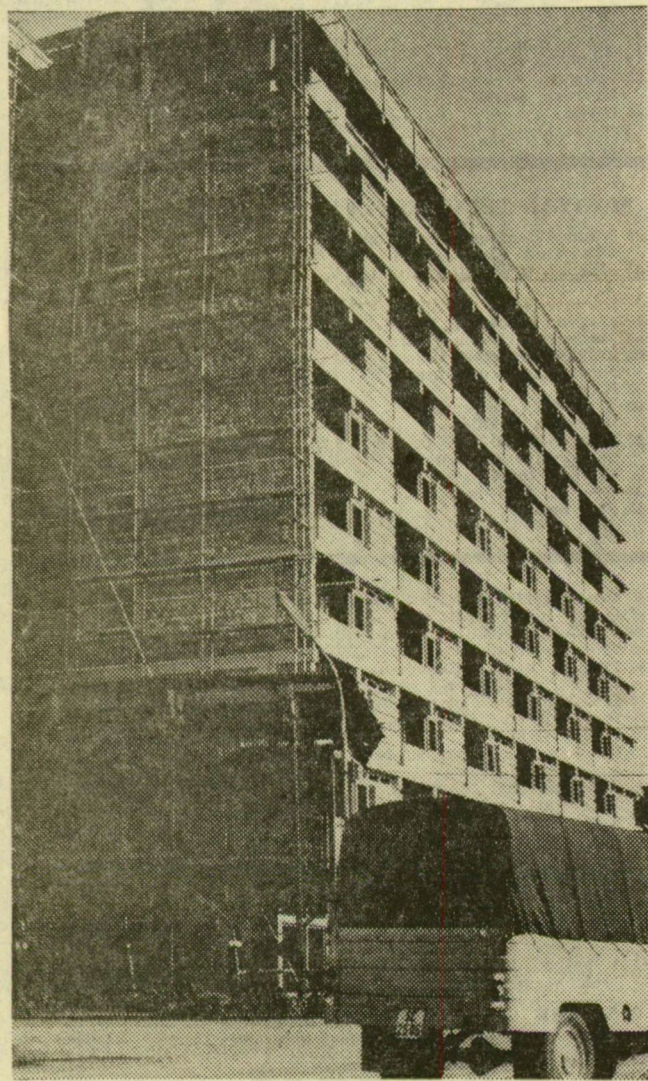
A kapitalizmus fellegváraiban, a fejlett tőkés országokban is több jel mutatja az összefogás erősödését. Az Egyesült Államokban tavaly mintegy 5600 sztrájk zajlott le, közöttük a legfontosabb a General Electric 50 000 munkásának munkabeszüntetése, amely 150 gyárra terjedt ki. A különböző szövetségekre tartozó szakszervezetek akcióegységének köszönhető, hogy az akció a sztrájkolók győzelmével végződött. A monopóliellenes összefogást célozta a Szakszervezeti Akciószövetség megalakulása is. De hozhatnánk olasz példákat is: a dolgozók egységének hatalmas ereje nyilvánult meg a monopóliumok bérpolitikája elleni sikeres harcban.

Az indokínai és a közel-keleti agresszióval szemben kiszélesedett a haladó erők közös harca. A kambodzsai intervenció például világszerte minden eddiginél nagyobb tiltakozást váltott ki. S bár napjainkban súlyos bonyodalmak osztrák meg az antiimperialista erőket a Közép-Keleten, az agresszorok nem képesek győzedelmeskedni a szabadságukért és jogaikért küzdő arab népeken, amelyek — s itt van ismét az összefogás jelentősége — a haladó erők nemzetközi támogatását élvezik.

Az erőfeszítések egyesítésének hasznos fóruma a békevilágmozgalom. Mind több csoportosulás, szervezet kíván csatlakozni ahhoz a mozgalomhoz, amelyben a legkülönbözőbb társadalmi helyzetű, pártállású, nemzetiségű emberek egyesít a béke akarata, s ezen az alapon milliók és milliók cselekszenek, s mozgósítanak újabb milliókat.

A három nagy antiimperialista erő — a szocialista világrendszer, a nemzetközi munkásosztály és a nemzeti felszabadító harc —, valamint a világot átfogó békemozgalom — ha nem is mindenütt zavartalan és ellentmondások nélküli — összefogásának erősödése meggyőzően teszi a kongresszusi tézisek megállapítását: „... szélesedett az antiimperialista harc bázisa és résztvevőinek köre. Fokozódott az imperializmus, elsősorban az amerikai imperializmus elszigetelődése.”

PÁLOS TAMÁS

Somogyi Károlyné felvétele

Állnak a falak

Végre sikerült felhúzni a Petőfi Sándor sugárút és a nagykorút sarkán levő egyetemi KISZ-társasház falait. Nem ment könnyen, hiszen még biztosan sokan emlékeznek azokra a hetekre-hónapokra, amikor a már kész alapokat vastagon borította a kisebb dzsungellé növekedett gaz.

Lenin-ünnepség a nőszövetség tanácsülésén

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség jubileumi tanácsulása csütörtökön folytatta a vitát a szövetség negyedszázados tevékenységéről és a jövő feladatairól.

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség jubileumi tanácsulésének egyik kiemelkedő eseménye zajlott le csütörtökön este: öt világrész, 91 ország notársadalmának képviselői emlékeztek meg Lenin születésének 100. évfordulójáról.

Hertta Kuusinen, az NDN elnöke mondott ünnepi beszédet.

Lenin mondotta, hogy „a népek nem tudnak teljes szabadságban élni, ha nem sikerül nekik a női felszabadítani!” Ezzel mi, akik ma összegyűltünk valamennyien egyetértünk — mondotta emelt hangon. Lenin tudományosan megalapozott stratégiát adott nekünk, feladatunkká tette a szocializmus gyakorlati megvalósítását.

Kecskeméti Ferenc elmondotta: a jelenlegi túlcenzúrált vezetés nemegyszer jelentős mértékben lassítja a munkát. Példaként említette az éjszakai rakodás problémáit. Számos rakodóhelyen tudnák megoldani ezt néhány világítótételek felszerelésével. Erre azonban még a szegedi igazgatóság sem adhat engedélyt, mert beruházási tevékenységnek minősül, s ezt csak a KPM vasúti főosztálya szentesítheti. Teljesen világos, hogy amíg ilyen apró kérdésekben is a legfelsőbb

Kecskeméti Ferenc elmondotta: a jelenlegi túlcenzúrált vezetés nemegyszer jelentős mértékben lassítja a munkát. Példaként említette az éjszakai rakodás problémáit. Számos rakodóhelyen tudnák megoldani ezt néhány világítótételek felszerelésével. Erre azonban még a szegedi igazgatóság sem adhat engedélyt, mert beruházási tevékenységnek minősül, s ezt csak a KPM vasúti főosztálya szentesítheti. Teljesen világos, hogy amíg ilyen apró kérdésekben is a legfelsőbb